

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version:

Kaj Ahlsved : *En skivdebut som inte lämnar någon oberörd.* Österbottens tidning, 5.1.2019, s. 21.

En skivdebut som inte lämnar någon oberörd

RECENSION. ÖT:s recensent har svårt att minnas när han skulle ha stött på en lika övertygande debutskiva som Rickard Eklunds "1. (Ätt)".

Singer-songwritern Rickard Eklund slog i finlandssvenska mått mätt igenom med låten "Finland" som är ett närpesiskt svar på "Piano man" om två homosexuella män som flyr Ryssland för Finland. Låten korades till årets finlandssvenska låt på Musik & Talang 2016 och samma år vann Eklund även Solveig von Schoultz diktpris. Resten är historia.

Innan jul 2018 släpptes äntligen debutskivan "1. (Ätt)". Det är en helhet med Eklunds numera karaktäristiska pianobaserade poppoesi som tar avstamp i poetiska men ärliga och klichéfria texter på hans känslspråk Närpesdialekt.

Man kunde kalla uttrycket melankoliskt, eftersom texterna är tillbakablickande, men de vackra piano-

SKIVA

"1. (Ätt)"

Rickard Eklund
Egen utgåva 2018

melodierna gör inte musiken vemodigt tungsint utan sätter snarare ett litet idylliskt och kärleksfullt skimmer över Syd-Österbotten och inte minst hembyn Övermark, som skildras genom mångbottnade berättelser och människoöden.

Texterna, sången och pianot – Rickard Eklund – är själen och hjärtat i det musikaliska uttrycket. Emma Strömbäcks cello, det instrument som oftast anses vara närmast den mänskliga rösten, ger hans röst ytterligare djup. Det i kombination med brasskvartett och komp i

arrangemang av några av de medverkande musikerna Benny Ojala, Anders Sjöling och Rickard Slotte skapar en alldeles unik klangvärld för texterna. Brasset ger musiken starka lungor och livekänslan i blåset gör att musiken andas ideologi och angelägenhet som bär långt. Livekänslan är ibland dock väl stark och renheten i brasset kunde nog ha putsats en aning.

AV DE MÅNGA FINA LÅTARNA fastnar jag mest för "Dalin" och "Sömntåg" där Eklund ur olika perspektiv belyser österbottniska far och sonrelationer och känslor som vanligtvis behandlas med eller i tystnad. Känslomässigt växlar ensemblen oproblematiskt från det smärt-

fyllt återhållsamma till uttömmande episka proportioner.

Ju längre bort från Närpes man kommer desto mera utmanade blir det förstås att ta till sig texterna (de kunde förresten ha presenterats mera lättläst i konvolutet), men trots det har jag svårt att minnas när jag skulle ha stött på en lika övertygande debutskiva. Med en annan språklig approach, en annan tid och plats, skulle många låtar, inte minst "Finland", ha potential att bli internationella hits. Men det är bara en paradoxal tankelek. Jag väntar redan med spänning på "tvoå".

Kaj Ahlsved

otkultur@ot.fi
06-7848 453